

Der var en enkelt Betragtning, han gjorde gældende, som forekom mig ikke at være meget holdbar. Det var den, at man skal se ved Hjælp af Told at forhindre, at Landmændene kunne faa billigere Raastoffer; de skulle være nødte til at bruge de Raastoffer, de avle selv i Stedet for at købe de billigere i Udlandet; thi, sagde det ærede Medlem, ellers producere vi for meget, og saa falder Prisen i England. Nu er det vist et meget stort Spørgsmaal, om vi i Længden her i Landet, hvordan vi end producere, lidt eller meget, ere i Stand til at øve nogen væsentlig Indflydelse paa, hvordan Priserne blive paa det engelske Marked. Jeg er bange for, at hvis vi komme ind paa at producere lidt, i Forventning om, at det, vi producere, bedre skal betale sig, ville andre producerende Lande vide at benytte Løjigheden til at producere saa meget mere, og Følgen vil ganske sikkert let kunne blive den, at vi aldeles ikke faa mere pr. Pund for det lidt, vi nu producere, end for det meget, vi før producerede. Og jeg tror, at hvis det ærede Medlem kom til Landboerne og sagde: I skulle bruge dyre Ting til at producere Smør og Flæsk af, saa faa I mere for det, I producere, ville Landboerne betakke sig for denne Lære og fremdeles være tilbøjelige til at købe de Sager, de skulle producere af, saa billigt som muligt. Derfor tror jeg, heller ikke, at denne Betragtning gaar igennem, at man skal udelukke paa kunstig Vis disse billigere fremmede Varer, som bruges i Landbrugets Produktion.

I øvrigt er der to Udtalelser ved denne første Behandling, som have interesseret mig, bortset altsaa fra alle disse saglige Drøftelser, som jeg ikke tror have ført os nærmere til Maalet, end vi vare i Forvejen. Den ene af disse var en Udtalelse, som ved Forhandlingens Begyndelse kom fra Ministerbordet, den nemlig, som viste, at den nuværende højtærede Finansminister har samme Opfattelse i Aar, som han havde i Fjor, og som hans Forgænger havde, at de forskellige foreliggende Skatteløve bør høre sammen og ikke skilles ad, saaledes at et Par gennemføres og et Par blive liggende i Agitationen indtil videre. Der fremkom jo, som det blev sagt, i det andet

Ting en Udtalelse i den Retning fra Højres Side, at man mulig kunde, hvis det kneb, nøjes med at gennemføre to af disse Love, Formue- og Indkomstskatten og Skatteoverførselsloven, og indtil videre lade de andre figge. Dette har nu den ærede Minister taget Afstand fra. Jeg skal ikke komme videre ind paa hans Begrundelse. I Folketinget blev jo sagt, at der ganske vist var en politisk Forbindelse mellem disse Forslag, hvorimod der ikke var nogen logisk finansiell Forbindelse mellem dem. Dette søgte nu den ærede Minister at gøre gældende, at der netop var. Han fremhævede der blandt andet, at faa vi en Formue- og Indkomstskat, kan ingen rigtig vide, hvad den giver, det vil derfor være hensigtsmæssigt, at man har sine Toldspørgsmaal, der ellers ville ligge i stadig Uro, afgjorte med det samme. Ja, det kan maaske siges saaledes, men det forekommer mig, at man kan ogsaa konkludere modsat og sige: Da det nu er noget tvivlsomt, hvad Formue- og Indkomstskatten vil give, var det saa ikke rigtigt, at vi prøvede den først, saa kunde vi senere ved Toldlovens endelige Behandling tage de dertil fornødne Hensyn. Det, der gælder om Formue- og Indkomstskatten, at ingen ved, hvad den vil give, gælder jo ogsaa om Toldloven. Man opstiller sine Beregninger, som man altid har gjort i Toldudvalget og ogsaa i Toldkommissionen, men hvad der virkelig kommer i Kassen, det ved ingen rigtig, før Loven kommer. Og man kunde raisonnere saaledes: Vi komme ind paa det usikre ved Formue- og Indkomstskatten, men ogsaa ved Toldloven, og hvis vi gennemføre det hele paa en Gang, kunde det blive lidt vel usikkert. — Jeg skal ikke komme videre ind paa dette, jeg gør kun disse Betragtninger, fordi det forekommer mig, at den ærede Ministers Argumentation ikke var aldeles overbevisende. Jeg holder mig til Fakta, og Faktum er, at den højtærede Minister holder paa Sammenknytningen, og det har sin Interesse for Rigsdagsarbejdet at faa dette at vide, thi hvis Sammenkoblingen var frafalden, er jeg for mit Vedkommende aldeles overbevist om, at det vilde være fuldstændig unyttigt at drøfte Toldloven; saa vilde al Interesse ganske simpelt opluges af de to andre Love, som der jo